Izbrana poglavja iz matematike

Napisal Jure Pustoslemšek po zapiskih predavanj prof. dr. Petarja Pavešiča Junij 2020

1 Abstraktna algebra: kolobarji in obsegi

Definicija 1.1 (Kolobar). Kolobar je množica, kateri smo priredili notranji operaciji seštevanja in množenja, ki zadostujeta spodnjim kriterijem. Eksplicitno ga lahko zapišemo kot $(K, +, \cdot)$.

Pri <u>seštevanju</u> velja <u>komutativnost</u> in <u>asociativnost</u> obstaja ničla 0 in za vsak $a \in K$ obstaja nasprotni element $(-a) \in K$, torej lahko vedno odštevamo.

$$\forall a, b \in K : a+b=b+a$$

$$\forall a, b, c \in K : (a+b)+c=a+(b+c)$$

$$\forall a \in K \exists (-a) \in K : a+(-a)=a-a=0$$

Pri <u>množenju</u> nimamo dodatnih zahtev, wazen uglašenosti s seštevanjem - distibutivnost.

$$\forall a, b, c \in K : a \cdot (b+c) = (a \cdot b) + (a \cdot c)$$

Rečeno drugače, kolobar je grupa za seštevanje in zaprta za množenje.

Če ima množenje kakšno dodatno lastnost, to lastnost običajno izpostavimo

Množenje je asociativno \rightarrow asociativni kolobar Množenje je komutativno \rightarrow komutativni kolobar Množenje ima enoto \rightarrow kolobar z enoto Vsak $a \neq 0 \in K$ ima inverz a^{-1} \rightarrow kolobar z deljenjem

Literatura velikokrat v definiciji kolobarja zahteva tudi asociativnost in obstoj enote, zato bomo v nadaljevanju privzeli, da z izrazom "kolobar" mislimo na asociativen kolobar z enoto, komutativnost in deljenje pa bomo izrecno navedli.

Definicija 1.2 (Obseg). Kolobarju, v katerem je množenje asociativno, komutativno in ima enoto ter ima operacijo deljenja, rečemo **obseg**.

1.1 Kolobarji

Zgled 1.3. Če dani kolobar nima enote, mu jo lahko dodamo:

 $K\ kolobar\ brez\ enote$

 $\check{C}e \ dodamo \ 1, \ smo \ prisiljeni \ dodati \ tudi \ -1, 2, -2, 3, -3, ...$

Rešitev: na $\mathbb{Z} \times K$ vpeljemo:

$$(n,a) + (m,b) := (n+m,a+b)$$

$$(n,a)\cdot(m,b) := (nm, nb + ma + ab)$$

Ničla je (0,0), nasprotni element je -(m,a)=(-m,-a), enota je (1,0). Če je K komutativen oz. asociativen, je to tudi $\mathbb{Z} \times K$.

Kaj pa, če imamo kolobar, v katerem nekateri elementi nimajo inverza, ampak bi jih želeli dodati? Poskusimo to storiti na takšen način, kot smo v osnovni šoli definirali racionalna števila s celimi števili, in sicer z uvedbo ulomkov

Naj bo K kolobar z enoto. Za $a,b\in K,b\neq 0$ vpeljemo simbole $\frac{a}{b},$ s katerimi računamo

$$\frac{a}{b} + \frac{c}{d} := \frac{ad + bc}{bd}$$
$$\frac{a}{b} \cdot \frac{c}{d} := \frac{ac}{bd}$$

Pojavi se težava: lahko se zgodi, da je bd=0, čeprav $b\neq 0$ in $d\neq 0$. Tega pri številih nismo vajeni vendar:

Zgled 1.4 (Matrike).

$$\begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Zgled 1.5 (\mathbb{Z}_{12} : ostanki po modulu 12).

$$2 \cdot 6 = 0$$

$$3 \cdot 8 = 0$$

Definicija 1.6 (Delitelj niča). V kolobarju K je $0 \neq a \in K$ delitelj niča, če obstaja tak $b \neq 0$, da je $a \cdot b = 0$.

Trditev 1.7. Delitelj niča nima inverza.

Dokaz. Če za $a \in K$ obstajata takšna neničelna $b, c \in K$, da velja

$$a \cdot b = 0$$
 in $c \cdot a = 1$

dobimo protislovje

$$b = 1 \cdot b = (c \cdot a) \cdot b = c \cdot (a \cdot b) = c \cdot 0 = 0$$

Definicija 1.8 (Celi kolobar). *Celi kolobar* je komutativni kolobar, v katerem ni deliteljev niča. Ekvivalentno, v celem kolobarju iz $a \cdot b = 0$ sledi a = 0 ali b = 0.

Naj bo K celi kolobar. Tvorimo **kolobar ulomkov** \overline{K} : elementi so ulomki $\frac{a}{b}$, vendar $\frac{a}{b} \equiv \frac{c}{d}$, če je ad = bc (ulomke lahko krajšamo). Definiramo operaciji kot prej:

$$\frac{a}{b} + \frac{c}{d} = \frac{ad + bc}{bd}$$
$$\frac{a}{b} \cdot \frac{c}{d} = \frac{ac}{bd}$$

Preverimo lahko, da je \overline{K} obseg.

Zakaj moramo enačiti sorazmerne ulomke?

Zaradi definicije operacij: $\frac{a}{b} - \frac{ka}{kb} = \frac{kab - kab}{kb^2} = 0$, torej mora veljati $\frac{ka}{kb} \equiv \frac{a}{b}$.

Opomba. Z nekaj truda lahko vpeljemo ulomke tudi pri nekomutativnih kolobarjih in kolobarjih z deliterlji niča. Takrat dobimo kolobarje ulomkov, ki niso obseqi.

Delitelj niča ne more biti obrnljiv, obrnljiv element pa ni delitelj niča. Ali je lahko element kolobarja niti obrnljiv niti delitelj niča?

Zgled 1.9. \mathbb{Z} nima deliteljev niča, obrnljiva pa sta le 1 in -1.

Zgled 1.10. \mathbb{Z}_{12}

- Delitelji niča: 0, 2, 3, 4, 6, 8, 9, 10
- Obrnljivi: 1, 5, 7, 11

V končnih kolobarjih ni drugih možnosti, kar pove naslednji znameniti izrek.

Izrek 1.11 (Wedderburnov izrek). Končen kolobar brez deliteljev niča je obseq.

Dokaz. Naj boKkončen kolobar brez deliteljev niča. Dokazati moramo, da so vsi elementi $K-\{0\}$ obrnljivi.

Za poljuben $a \in K - \{0\}$ definiramo funkcijo

$$l_a:K\to K$$

$$l_a(x) := a \cdot x$$

Recimo, da za neka $x, y \in K$ velja $l_a(x) = l_a(y)$. Potem je ax = ay, torej a(x - y = 0). Ker K nima deliteljev niča, sledi x = y. Torej je l_a injektivna in ker slika iz K v K, tudi bijektivna.

Ker je $l_a(K) = K$, je $l_a(b) = a \cdot b = 1$ za nek $b \in K$. Ponovimo razmislek za $d_a(x) := x \cdot a$ in dobimo, da je $d_a(c) = a \cdot c = 1$ za nek $c \in K$. Iz $c = c \cdot 1 = c \cdot (a \cdot b) = (c \cdot a) \cdot b = 1 \cdot b = b$ sledi $c = b = a^{-1}$. K je torej kolobar z deljenjem. Če je K komutativen, je obseg.

Dokaz komutativnosti zahteva nekaj dodatne teorije grup, zato ga ne bomo natančno navedli. Ideja je, da je center Z(K) (tj. elementi K, ki komutirajo z vsemi elementi K) obseg, celoten K pa je vektorski prostor nad Z(K). Iz primerjave multiplikativnih grup lahko izpeljemo, da je K 1-razsežen vektorski prostor nad Z(K), torej K = Z(K).

Posledica 1.12. \mathbb{Z}_n je obseg $\Leftrightarrow n$ je praštevilo.

Definicija 1.13 (Karakteristika kolobarja). *Karakteristika kolobarja K* je najmanjši $n \in \mathbb{N}$, za katerega velja, da je $n \cdot a = a + ... + a = 0$. Zapišemo jo kot char(K) = n ali charK = n. Če tak n ne obstaja, potem pišemo char(K) = 0.

Trditev 1.14. Naj bo K kolobar.

- a) Če $1 \in K$, potem je $char(K) = red\ enote = min\ n$, da je $n \cdot 1 = 0$.
- b) Če K nima deliteljev niča, potem je char(K) praštevilo ali 0.

Dokaz (a). Naj bonred enote, torej je $n\cdot 1=0.$ Potem za vsak $a\in K$ velja:

$$n \cdot a = (n \cdot 1) \cdot a = 0 \cdot a = 0$$

Iz tega sledi, da je $charK \leq n$. Ker je red 1 enak n, je $charK \geq n$, torej charK = n.

Dokaz (b). Denimo, da je $charK = k \cdot l$ za k, l > 1. Potem je $0 = k \cdot l \cdot 1 = k \cdot l$. Ker v K ni deliteljev niča, je $k \cdot 1 = 0$ ali $l \cdot 1 = 0$, zato je po (a) $charK < k \cdot l$. Protislovje.

Definicija 1.15. Naj bosta K, L kolobarja.

 $f: K \to L$ je homomorfizem kolobarjev, če velja:

$$f(a+b) = f(a) + f(b)$$

$$f(a \cdot b) = f(a) \cdot f(b)$$

 $za \ poljubna \ a,b \in K$.

Bijektivnemu homomorfizmu rečemo **izomorfizem**.

Poglejmo nekaj primerov homomorfizmov:

Zgled 1.16. $\mathbb{Z} \xrightarrow{mod n} \mathbb{Z}_n$ je homomorfizem (dokaz ponovi korake dokaza, da je \mathbb{Z}_n kolobar).

Zgled 1.17. Konjugiranje $\mathbb{C} \to \mathbb{C}$, $z \mapsto \overline{z}$ je izomorfizem kolobarjev.

Zgled 1.18. Za poljuben $a \in \mathbb{R}$ definiramo $f_a : \mathbb{Z}[x] \to \mathbb{R}$ s predpisom $f_a(p) = p(a)$

$$f_a(p+q) = (p+q)(a) = p(a) + q(a) = f_a(p) + f_a(q)$$

$$f_a(p+q) = (p \cdot q)(a) = p(a) \cdot q(a) = f_a(p) \cdot f_a(q)$$

Zgled 1.19. $a \mapsto \begin{bmatrix} a & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$ je homomorfizem $\mathbb{R} \to M_2(\mathbb{R})$.

Zgled 1.20. Splošneje $f_a: \mathcal{C}(\mathbb{R}, \mathbb{R}) \to \mathbb{R}$ s predpisom $f_a(g) := g(a)$ je tudi homomorfizem kolobarjev.

Zgled 1.21. $a \mapsto \begin{bmatrix} 0 & a \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$ <u>ni</u> homomorfizem $\mathbb{R} \to M_2(\mathbb{R})$ (ohranja seštevanje, ne pa množenja).

Zgled 1.22. Preslikava $\mathbb{C} \to M_2(\mathbb{R})$ s predpisom $a + bi \mapsto \begin{bmatrix} a & b \\ -b & a \end{bmatrix}$ je homomorfizem.

Zgled 1.23. $a \mapsto a^p$ je homomorfizem $\mathbb{Z}_p \to \mathbb{Z}_p$ (p praštevilo).

Trditev 1.24. Za homomorfizem $f: K \to L$:

- a) f(a) = 0; sledi iz f(0) = f(0+0) = f(0) + f(0)
- b) f(-a) = -f(a); sledi iz 0 = f(0) = f(a + (-a)) = f(a) + f(-a)
- c) V splošnem ne zahtevamo f(1) = 1; če to velja, pravimo, da je homomorfizem unitalen
- d) Če je f unitalen homomorfizem in a obrnljiv, je f(a) obrnljiv